

NOTISER FRÅN MARKERNA

Rosenstare i Nora

Lisbeth Uhr

Under ett par veckors tid i juni 1981 uppehöll sig en rosenstare (*Sturnus roseus*) i Bengtstorp, ca 1 mil sydväst om Nora. Den vackra fågeln tilldrog sig många ornitologers uppmärksamhet. Dess normala utbredningsområde är östeuropa och västasien där den kan följa gräshoppsvärmarna på ibland invasionsartade strövtåg. Rosenstaren har iakttagits i Sverige 49 gånger tidigare, mest sommartid (SOF, 1978), VF 40:498 och VF 41:401. Fyndet är det första av arten i Västmanland.

Rosenstaren i Noratrakten. Foto: Björn Uhr

Den "underliga" gästen upptäcktes den 3 juni av familjen Gösta Löfquist i deras trädgård, och med hjälp av fågelbok samt tillkallad fågelkunnig person bestämdes den till en rosenstare. Familjens lummiga trädgård, nära skog och åker och med utsikt över sjön Vikern, tilltalade tydligen rosenstaren, eftersom den kom att stanna här i nästan 2 veckor.

Fågeln plockade mask och insekter tillsammans med andra starar och matades även var dag på gräsmattan med bl a fru Löfquists sockerkakor. Tidvis satt den på någon gren bland trädgårdens lövträd. Den liknade en vanlig stare, men dess gammalrosa färg på buk och rygg kontrasterade effektivt mot det svarta huvudet med bakåtliggande nacktofs, samt de svarta vingarna och stjärten. Den rosa färgen påminde mycket om färgen på damunderkläder förr i tiden.

Fågeln gav ett kraftigt intryck, men så fick den ju också gott om mat! Diskussionser utbröt, hurvida fågeln var förkyld, då den nös ibland. Men vissa fåglar har visst för vana att nysa då och då ? Familjen Löfquist funderade över om rosenstaren ev tillbringade nätterna i starflockarna, men detta fick ingen säkert veta. Ryktet spreds snabbt om den fina fågeln och ornitologer kom från när och fjärran.

Den 15 juni sågs rosenstaren för sista gången, denna dag i en granträdgård. Vårdfolket saknade rosenstaren mycket. De hade haft stor glädje av sin gäst, samt även tålmodigt tagit emot hundratals intresserade fågelskådare under dessa sommarveckor.

Stare försökte överta gröngölingens bohål

Inga Östervall

I våras upptäckte jag till min glädje att en gröngöling började hacka hål i kastanjen på vår gård. Han arbetade ihärdigt och snart kunde de flytta in och börja ruva äggen.

En morgon när vi iakttog den ena av gröngölingarna, som försiktigt hoppade neråt stammen mot bohålet blev han ordentligt störd av en stare. Staren tyckte visst att bohålet var förträffligt för honom att hacka i och gjorde ideliga försök att komma dit. Gröngölingen flög hotande rakt mot staren, som flyttade sig undan en halv meter. Ingen ville ge sig.

Det tog kanske en halvtimme innan staren försvann och gröngölingen kunde avlösa sin partner i boet.